

Abstrakt

Předložená práce navazuje na diplomovou práci, která se zabývala osídlením a podobou žatecké raně středověké aglomerace v 9. století. Náplní disertace je zpracování keramiky, sídlištních situací a opevnění z 10. století. To umožnilo sledovat vývoj fortifikací a změny v sídlištní struktuře uvnitř sídelních komponent aglomerace v čase. Na základě terénních odkryvů byla vypracována relativní chronologie keramiky a podle dendrochronologických dat hypotéza o absolutní chronologii. Pod tímto náhledem byl proveden nový kvantitativní i kvalitativní rozbor informací o raně středověkých hradech a výšinných sídlištích z 9. a 10. století ve středním a dolním Poohří a v Podkrušnohoří. K novému pohledu také přispělo zpracování výzkumu hradu Drahůš. Na základě shromážděných informací a jejich rozboru byl odmítnut názor z 60. let 20. stol. o přiřazení hradů raného středověku na sledovaném území k územnímu útvaru Lučanů, který měl být v opozici proti středočeskému přemyslovskému patrimoniu. Zpracování výzkumu hradu Libušín u Kladna a tamní nálezy keramiky původem ze středního Poohří, bylo možno zařadit do chronologicko-typologického schématu keramiky podle žateckých výzkumů. V závěru byla vyslovena hypotéza o době začlenění území na Ohři a pod Krušnými horami pod nadvládu Přemyslovců.

Klíčová slova

Raný středověk, aglomerace Žatec, výzkumy, zpracování, keramika, chronologie, opevnění, dendrochronologie, 10. století, severozápadní Čechy, raně středověké hrady, Přemyslovci